

Loopbaan zelf-interview

‘Vraag niet wat de wereld nodig heeft...’

Wie: Gerwine Wuring
Geboren: 2 april 1956, Sneek
Opleiding: 1968 - 1974 Gymnasium β eta, 1974 - 1981 Biologie, RU Groningen
Loopbaan: 1981 - 1982, diverse tijdelijke baantjes; 1982 - 1990, Coordinator Natuur en Milieu Centrum Allardsoog - Bakkeveen; 1990 - 1999, trainer-adviseur groene werk op Volkshogeschool Allardsoog-Hunnenschans; 1997 - heden, ZZP'er vanuit Bureau Aerda; 2002 - heden, initiatiefnemer Reizende Aarde School.

Wat was de meest vormende ervaring in mijn leven?

Actief lid zijn van de Jeugdbond voor Natuurstudie. Ieder weekend en vele vakantiekampjes met leeftijdsgenoten de natuur in, zelf mee vormgeven aan activiteiten, zelf de verantwoording dragen voor organisatie, coördinatie, geld, programma en verzorging, verslagen en jaarplannen. Die vrijheid in verantwoordelijkheid heeft me de basiservaring gegeven, van waaruit ik nu nog steeds werk.

Wat is in essentie de boodschap van mijn opvoeding?

‘Zoek het zelf maar uit! Wij weten het ook niet... Ondervind zelf maar wat goed is en bij je past, hoe het hoort en hoe jij het wilt.’ Hoewel me dat jarenlang parten heeft gespeeld, omdat ik me erg onzeker voelde, heeft het me ook de kracht gegeven om heel onconventioneel, mijn eigen gang te gaan in werk en leven.

Op welk moment had mijn leven een heel andere wending kunnen nemen?

Ik was heel vroeg verliefd op mijn huidige man, we waren 15-16 jaar en beide zeer actief in die jeugdbond. Voor Harmen was dat allemaal nog veel te vroeg, zo'n relatie. Hij heeft het een aantal keren uit willen maken, maar dat is nooit gelukt. Als hij die stap had doorgezet, 17/18 waren we toen, had mijn leven er absoluut anders uitgezien. Al heb ik natuurlijk geen idee, hoe ik dan was doorgegaan!

Wie zijn de meest inspirerende personen geweest in je leven?

Verrassend genoeg komt dan als eerste doktor Otto, onze leraar natuurkunde. Die ons alsmaar voorhield heel serieus in de studie te zijn, immers wij waren voorbestemd om naar de universiteit door te stromen. De goede man was ook een ‘fjildmink’, een natuurstudie liefhebber en hooggewaardeerd door mijn vader, een gewone kleine ondernemer in het provincieplaatjes Sneek. Kennelijk had ik daar als eenvoudig meisje uit een arbeiderswijkmilieu toch steun aan, dat ie zo in ons geloofde! Ik voel nu na al die jaren hoe me dit raakt, wist niet dat dit zo diep zat, mooi om te ervaren! Verder is er de jonge vrouw die, in ons eerste jaar biologiëstudie, wetenschapsfilosofie gaf. Op een onorthodoxe wijze, waardoor, ze naar mijn idee, snel weer werd afgevoerd... En een iets oudere dame, een medestudente op leeftijd, die het alsmaar presteerde om de ‘domste’ vragen te

stellen om daarmee de hoogleraren en lectoren in verlegenheid te brengen. Waarvoor ik mij plaatsvervangende schaamde. Maar achteraf gezien heimelijk toch grote waardering had; dat zij het aandurfde in dat bolwerk dit soort ongepaste vragen te stellen. Dan is er Ide Lenting, mijn eerste baas, de buurthuisopbouwwerker op Allardsoog. Een echte ide-alist, die me voorhield om die kritische houding juist om te zetten in daden, om een tegengeluid te laten klinken. En tenslotte de schrijfster en voor mij een van de grondlegsters van de spirituele - intuïtieve groeibeweging, Shakti Gawain. Die me middels haar boeken liet ervaren hoe veel ruimte voor groei en ontwikkeling er mogelijk is in een mensenleven.

Het beste advies dat ik ooit kreeg!

Dat is een zinnetje uit de schriftelijke lessen van mijn Druïden opleiding; vraag niet wat de wereld nodig heeft, maar ga na wat jijzelf nodig bent. De wereld heeft gelukkige mensen nodig!

Zonder mazzel geen succes. Wanneer heb ik in mijn carrière mazzel gehad? Begin jaren '80 was het erg lastig voor biologen om aan het werk te komen. Ik wilde hoe dan ook werken en accepteerde daardoor de meeste bijzondere baantjes, als studentenassistent, vogelwachter op Rottumeroog, excursieleider bij de Suiker Unie. En als vervangend lerares biologie kwam ik tenslotte in contact met een collega die me tipte over een volgend tijdelijke baan. Op het NMC Allardsoog zochten ze voor 7 maanden een coördinator natuur en milieu educatie. Ik ben er 17 jaar gebleven... en dat heeft me heel veel gegeven!

Wat is mijn talent?

Iemand zei ooit, in mijn begin periode van het werken met aarde educatie en Aarde School, dat ik mensen teruggeef aan zichzelf. Dat vond ik toen heel mooi

gezegd en het is denk ik nog steeds precies wat ik doe; mensen hun eigen aard en natuur laten ontdekken in contact met de natuur. Verder ben ik een pionier, altijd bezig met onderwerpen en op terreinen die hun tijd vooruit zijn. Mensen inspireren en stimuleren, van het geijkte pad af naar de bloemen en vruchten te zoeken, om middels persoonlijke groei een stap te zetten voor maatschappelijk ontwikkeling.

Wat was mijn beste 'nee'?

Dat ik niet langer voor mijn toenmalige werkgever op Allardsoog wilde werken. Het beleid stond me niet meer aan, het ging nog slechts om de knikkers. Kort daarop heb ik me vrijwillig aangemeld om 'gedwongen' ontslagen te worden, vanwege bezuinigingen. En ik kreeg een aardig sommetje geld mee om mijn eigen draai te vinden. En de klantrelatie met de waterschappen, die ik had opgebouwd, wilden mij niet kwijt. Waardoor ik zonder een duidelijk plan mijn eigen Bureau Aerda ben gestart.

Wat is je grootste angst?

Op het gebied van werk en persoonlijke relaties, wonen en leven ben ik niet zo bang. Er kan van alles gebeuren. Dat is niet altijd even fijn, maar ik weet me er op den duur wel weer uit te redden, het brengt me telkens weer dichterbij mezelf. Maar mijn lijf geeft een ander antwoord; de angst lichamelijk aangevallen en verkracht te worden, je daar niet tegen te kunnen verweren. Kennelijk is dit nog zo'n onbewuste angst uit die tijd van een onzekere jeugd, waar mijn ouders er niet echt voor me konden zijn.

Opgetekend door Gerwine Wuring, geïnspireerd door de vragen in de serie Loopbaan interviews in de Intermediair, november '09.